

ren kan komme med et overbevisende svar på det spørgsmål.

Og så om et folkeretligt grundlag: Der hørte jeg altså statsministeren, og det vil jeg gerne takke for, anerkende, at der er diskussion om det folkeretlige grundlag for Irakaktionen, men at regeringen er nået frem til en eller anden konklusion om, at det var i orden. Ja, det er gået op for alle, tror jeg, men der er mange andre, f.eks. nogle af de folkeretseksperter, vi har, som er dybt uenige i, at det er det.

Men for at vi ligesom kan komme videre i denne her diskussion, vil jeg bare høre i forbindelse med den her udredning, som skal laves i Det Danske Institut for Internationale Studier, om statsministeren er enig i, at den også skal belyse, hvorvidt erfaringerne fra Irakkrigen og det folkeretlige grundlag var i orden, altså når uafhængige eksperter, uafhængige af regeringen, uafhængige af oppositionen kigger på det spørgsmål her. Jeg skal bare høre, om statsministeren er enig i, at det er vigtigt, sådan at vi kommer videre i diskussionen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, ja, disse sidste spørgsmål, som hr. Jeppe Kofod rejser, bliver jo fyldigt belyst, når vi skal have en høring osv. Jeg vil ikke blande mig i, hvordan man laver undersøgelser. Det skal de folk, der står for undersøgelserne, have fuldstændig frie hænder til.

Til det første spørgsmål, som hr. Jeppe Kofod rejste, vil jeg gerne sige: Jeg er jo ikke den eneste, der har sagt, at Saddam Husseins regime og risikoen for eksistensen af masseødelæggelsesvåben udgjorde en trussel mod det internationale samfund. Det har FN faktisk sagt. Det kan hr. Jeppe Kofod jo forvise sig om ved at læse den resolution, som FN's Sikkerhedsråd vedtog i november 2002, den, der hedder 1441, hvor der står, at Iraks ikkeoverholdelse af Sikkerhedsrådets resolutioner og spredning af masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Det kan hr. Jeppe Kofod læse i en resolution, som er enstemmigt vedtaget i FN's Sikkerhedsråd. Det var på den baggrund, jeg har udtalt mig, plus at vi jo ved, at Saddam Hussein har rådet over masseødelæggelsesvåben.

Kl. 14.00

Vi ved, at Saddam Hussein har brugt masseødelæggelsesvåben, og vi ved også, at Saddam Hussein ikke ville redegøre for, om disse masse-

ødelæggelsesvåben var forsvundet. Hr. Jeppe Kofod skylder os da et svar på, hvorfor i alverden Saddam Hussein ikke har redegjort for over for FN's Sikkerhedsråd, som han blev bedt om, hvor de var blevet af, når vi nu ved, at han har rådet over masseødelæggelsesvåben og har brugt dem.

Al logik tilsiger da, at når ikke han vil redegøre for, at de er blevet væk, så må han stadig have dem. Det er på den baggrund, jeg har udtalt mig, men jeg er altså ikke den eneste, der har sagt, at det var en sikkerhedstrussel. Det har FN's Sikkerhedsråd gjort enstemmigt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jeppe Kofod, en tredje og sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Prøv og hør, hvad det var, som statsministeren udtalte i spørgsmålet om Iraks masseødelæggelsesvåben: Det er ikke noget, vi tror, han har, Saddam Hussein, det er noget, vi ved, han har. Det er ikke noget han *har haft*, men som han *har*.

Dvs. når man udtaler sådan noget, så må der være en konkret viden om, at der er en eksistens af de her våben, ikke en formodning eller uvished, men en konkret viden.

Den viden har statsministeren aldrig dokumenteret, og derfor har statsministeren forsøgt en ny historieskrivning ved at lave om på det her og sige, at der var tale om politiske vurderinger. Det var det, som statsministeren udtalte til Information – jeg tror, det var i august måned eller her for nylig. Det synes jeg er stærkt forvirrende, og det er et eksempel på, at retorikken løb af med statsministeren i denne her sag. Det er et helt klart og tydeligt eksempel, som jeg i hvert fald ikke har fået noget som helst godt svar på, og det har omverdenen desværre heller ikke. Så det må vi bare konstatere.

Så forsøger man at sige, at fordi der ikke er godtgjort for masseødelæggelsesvåben, og det er jeg helt enig med statsministeren i, det skal der gøres, så er det bevis for, at der er de her våben. Nej, Hans Blix, som jeg ved, at regeringen har lidt problemer med, har netop kritiseret den danske regering for at bruge hans rapporter på den måde til at sige, at fordi der ikke er redegjort for våbnene, så er det lig med, at de er der. Hvordan kan man lave den slutning? Det er jo ulogisk.